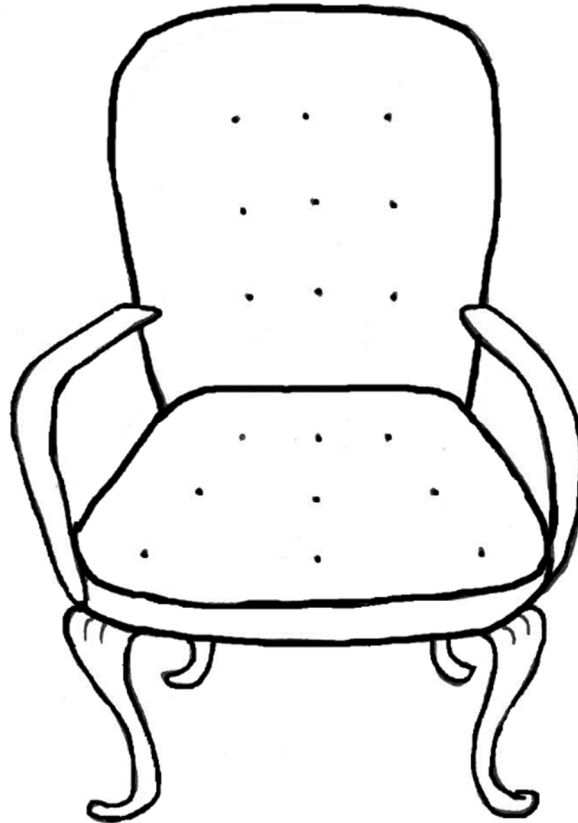

KŘESLO PRO HOSTA

Mikulášská scénka pro starší děti

Osoby: Reportér 1
Reportér 2
Mikuláš
Čtenář
V případě “videozáznamu” (viz str. 3) další osoby

Reportér 1: Vážení televizní diváci i vy, přátelé tady ve studiu, vítám vás všechny ke sledování dalšího pokračování našeho pořadu „Křeslo pro hosta“. Dnes mám pro vás připraveno opravdové překvapení. Využili jsme možnosti vyspělé soudobé techniky, která nám umožňuje cestovat nejen ze země do země, ale i z jedné doby do druhé a pozvali jsme vám na dnešní večer biskupa Mikuláše z Myry.

Reportér 2: Abychom vám přiblížili zemi, kde Mikuláš pracoval, připravili jsme pro vás mapu. Město Myra leželo v jihozápadní části Malé Asie. Dnes toto území patří k Turecku, ale v době, kdy tam žil biskup Mikuláš, byla Myra hlavním městem Lýkie, což byla provincie Římské říše. Praha se na tuto mapu nevejde, leží někde tady nahoře nad mapou. V Myře tedy Mikuláš působil jako biskup, ale narodil se ve městě Patara, které leží nedaleko od Myry. (Ukáže na mapě.)

Je to kraj vysokých hor, které se zvedají od moře až do výšky 3000 metrů (tedy o 500 metrů výš než slovenské Vysoké Tatry).

Reportér 1: Abychom si přiblížili dobu, ve které biskup Mikuláš žil, nakreslil jsem časovou osu, na které jsem tuto dobu vyznačil. Tady na počátku našeho letopočtu se narodil Pán Ježíš. I doba jeho života je vyznačena. A tady kolem roku 250 se narodil v Patara Mikuláš. Žil dlouho, skoro 100 let. Zemřel kolem roku 350. V této době na místě, kde nyní stojí Praha, kde jsou všechny ty domy, kostely, ulice, rostl divoký prales, kterým protékala řeka Vltava. Lidi tady nebyli skoro žádní, zato tu pobíhali zubři, vlci a medvědi. Teprve za 100 až 200 let po tom se tady začali usazovat naši prapředci. A musíme jít ještě mnohem dál po naší časové ose, abychom si ukázali, kdy byl přes Vltavu postaven slavný Karlův most (kolem r. 1350). A konečně tady jsme vyznačili rok (..... letošní). To je tedy také časová vzdálenost, kterou bylo třeba překlenout, aby si do našeho křesla pro hosta mohl sednout biskup Mikuláš.

Reportér 2: Biskupe Mikuláši, o vašem příchodu do Myry je zajímavé vyprávění v jednom vašem životopise. Přečtěme si z něj nyní malý úryvek.

Čtenář (*přečte vyznačený úryvek*). Nebo reportér řekne, že si o tom „pustíme videozáznam“ a následující úryvek se zahraje jako krátká scénka.

Mikuláš chtěl co nejvíc následovat Pána Ježíše, a tak se stal knězem. Jednou požádal svého biskupa, aby směl cestovat do Svaté země. Chtěl se podívat na místa, kde Pán Ježíš skutečně žil. Mikuláš navštívil Betlém, prošel Ježíšovu křížovou cestu, podíval se na Golgotu a na další místa. Na zpáteční cestě přišel do města Myry a našel si nocleh v hostinci. Když se večer pomodlil, umínil si, že ráno brzy vstane a půjde se pomodlit do kostela. To dělával Mikuláš na každém místě svého putování. Nevěděl, že v Myře se právě koná volba biskupa. Bylo shromážděno mnoho biskupů, kněží a lidí, ale nemohli se dohodnout na tom, koho zvolit. Po dlouhém dohadování řekli biskupové lidem: „Klidně se rozejděte. My se pomodlíme a ráno vám nového biskupa ukážeme“. Potom se modlili a domluvili se, že za biskupa zvolí toho, kdo ráno přijde do kostela jako první.

Časně ráno, když lidé ještě spali, Mikuláš vstal a pospíchal do kostela, aby se tam – jako každé ráno – pomodlil. Tu k němu přišli biskupové a kněží, a že má být biskupem v Myře. Mikuláš se nejdřív bránil, ale pak tuto službu přijal.

(Konec čtení nebo vložené scénky.)

Reportér: Člověku to připadá tak trochu jako náhoda. Stačilo velmi málo a biskupem v Myře mohl být někdo docela jiný.

Mikuláš *(opět trochu rozpačitě)*:

To máte pravdu... Stačilo málo, a mohlo být všechno jinak. Ale já jsem v této události viděl Boží nabídku. Ježíšovo slovo ke mně zaznělo: „Pojď, následuj mne tím, že se staneš biskupem, jedním z nástupců mých apoštolů.“ Znovu jsem si tenkrát vzpomněl na Ježíšovu odpověď bohatému mladíkovi v Markově evangeliu: „Jdi, prodej všechno co máš, rozdej chudým, pak přijď a následuj mne!“ Teď jsem už tato slova chápal docela jasně: Ježíš chce, abych tak, jako on, učil lidi znát Boha, abych je jako on vedl k lásce k Bohu i k lidem, abych lidem tak jako on sloužil, abych jim byl prostředníkem Boží milosti. Přijal jsem biskupskou službu jako poslání určené Bohem a celý život jsem se pak snažil toto poslání naplnit.

Reportér:

Čas vyměřený pro náš pořad je už téměř vyčerpán a mě nezbývá než vám, otče biskupe Mikuláši, jménem svým i jménem všech televizních diváků poděkovat za vaše upřímná slova a těším se někdy znovu na shledanou v našem televizním studiu. Děkuji.

Mikuláš se při posledních slovech reportéra postaví. Diváci začnou tleskat, Mikuláš se nepatrně ukloní a odchází.

Hostitel: Tak, tady ukončilo vysílání naše televizní studio, ale naše oslava svátku sv. Mikuláše ještě zdaleka nekončí. I my si chceme udělat navzájem radost drobnou štědrostí.